

Zisa Iisus:
Eu sunt
Calea
Adeverul
și
Viața

Buna Vestire

pentru toți

Un
Dumnezeu,
o credință
o iubire,
o speranță.

Nr. 3

JULIE 1918

Anul I.

Apare:

În fiecare lună odată

Abonamentul se trimite la Editura.

Editura:

Buna Vestire, Nagydisznod 547Conto la cassa de păstrare postale ung.
Nr. 23644

Abonamentul:

Pe un an cor. 2-50

Pe jumătate an C1-30

Înserate după înțelegere

0 noapte grozavă pentru dușmani.

Și Egiptenii luându-se după dânșii, intrară în urma lor în mare, adecă toți caii lui Faraon, carele lui și călăreții lui. și era pe la veghierea dimineții, și Dumnezeu din stâlpul de fac și de cel de nuor căută asupra armatei Egiptenilor o hurbură; și depărtă roatele carelor lor, încât îi duceau cu greutate. Atunci ziseră Egiptenii: Să fugim de dinaintea lui Israel, că Iehova se luptă pentru dânșii asupra Egiptenilor! și Iehova zise lui Moise: „Intindeți mâna ta spre mare, și apa se va întoarce preste Egipteni, preste carele lor și preste călăreții lor. Și Moisi își întinse mâna sa spre mare, și marea despre ziuă se întoarse în puterea sa la locul ei; și Egiptenii fugind o întâmpină. Așa Iehhova aruncă pre Egipteni în mijlocul mării. Și întorcându-se apa înapoi, acoperii carele și pre călăreții din toată oastea lui Faraon,

care intraseră după Israelteni în mare: nici unul dintrașii nu mai rămase. Dară fiii lui Israel trecură pe uscat prin mijlocul mării, și apa le-a fost lor părete de-a dreapta și de-a stânga.

Astfel mântui Iehova pre Israel în ziua aceea de mâna Egiptenilor și Israel văzu pe Egipteni morți pe țermurul mării. Si Israel văzu mâna cea tare, care Iehova o arată în contra Egiptenilor. Si poporul se temu de Iehova și crezu în Dumnezeu și în Moisi servul seu.

II. Moisi 14, 24-31.

Apostolul Ioan ne zice în epistola lui: „sângele lui Iisus Christos, fiiului Dumnezeu ne curățește de tot păcatul.“ Și într'o cântare frumoasă se cântă: «Numai cine-i spălat prin sânge, va vedea fața lui Dumnezeu.» Acesta este un potop

de milă a lui Dumnezeu și marea roșie de iubire arzând și dulce al Iisus Christos, prin care ne putem împăca cu Dumnezeu. Așa cum o adus marea roșie la dușmani moartea și ruina lor, așa va aduce și la toți dușmanii lui Dumnezeu, **sângele lui Isus**. Cine îl batjocorește, calcă cu picioarele și îl desprețuește; cine nu-l primește **ca un singur mod de mântuire** al sufletului seu acela va fi expus judecării și va fi pedepsit cu pierderea sa cea vecinică. „**Cât de mai aspru socotiți că trebuie să fie pedeapsă celui ce a călcat pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit spurcat sângele așezământului cu care s'a sfințit și a batjocorit Spiritul charului?** Ep. către Evrei 10, 29. Dar ei în mod păcătos și impenitent, să fugă ca un orb în perzarea lui, ca aici Egiptenii neașteptat, neștiind, că mânia lui Dumnezeu ieste preste capul lor, cu toate că a fost făcuți atenți de mulțori.

Vai de astfel de oameni!

Cu toată singuranța **ya** veni odată o noapte grozavă peste ei toți, care nu primește mila lui Dumnezeu în Christos, precum a venit și peste Egipteni, unde numai urlat și clănțănire mai rămâne.

Noapte grozavă pentru dușmanii lui D-zeu!

I. In marea roșie.

Egipteni sau dus cu voia bună înlăuntru în mare între părete de apă. Nu au gândit nici un rău, văzând că și Israeliteni au trecut pe calea aceasta; zice, să nu mergem și noi? A fost noapte și ei au așteptat numai să se facă ziua, se poată să-i prindă și omori pe Israeliteni. Să treacă numai norii întunecați! Cutare păcătos a gândit că **poate** merge pe calea cea pe care merge un creștin adevărat, ear nu-i adevărat! Cutare a așteptat să treacă întunecimea și să vină dimineața, dar nu a aflat și a aflat o altfel de lumină nu de care a așteptat.

O privire a lui Dumnezeu. Lumina vine la Egipteni năpraznic. Dar ce fel de lumină! A fost ochiul mânia a lui Dumnezeu, care a privit din norii întunecați spre ei. Israel a trecut și a fost mântuit pe parte cealaltă. De-odată să întorc norii și un jărătic luminează între Egipteni, luminează pe păreții din apă, și fundul mării și tot ce a fost într'ansa.

Și în urma aceasta s'a întâmplat următoarele omoruri groznice.

Toți se despărțesc fie-care caută mântuire, dar nicăiri nu este scăpare! Moise a ridicat mâna peste mare și păreții de

apă au căzut la olaltă și au fost îngropați de vii toți, călăreți, carele; nu a rămas nimic în viață. O groapă mare în apele mării.

Și Israel este mântuit? Ieste mântuit; ei stăteau pe țarm și vedeau cu tremurare și mirare cum judecă Dumnezeu pe dusmanii lor și al Dumnezeului.

Israelitenii au avut frică de Dumnezeu și au crezut în el, a știut acum că Dumnezeu ne-a îndreptat calea, ne-o păzit, altminterlea am fi pășit ca Egiptenii.

II. In păcat și ticăloșie.

Orb, ca Faraon persecută lumea fără-de-lege pe poporul lui Dumnezeu. **Acesta e un păcat greu și mare!** Domnul zice: **Adevăr zic vouă încât a-ți făcut acestea unui frate al meu mai mic, mie a-ți făcut.** Mateiu 10, *40. Toată lupta cătră fiii și servii lui Dumnezeu ei o luptă contra lui Dumnezeu. Servii lui Dumnezeu ridică mâinile și să pleacă și se roagă de ajutor cătră Dumnezeu, și Dumnezeu le ascultă. Și urmarea aceasta? Dumnezeu le privește cu mânie și vine cu foc peste ei. O groaznică situație va veni peste cei nelegiuți încât nu vor știa că încotro să o ea. La toți a mers așa care a persecutat pe oameni credincios, pe creștin într'avevăr. Poporul lui Dumnezeu vede aceste toate și vede cum vine răsplata pentru ei!

III. In moarte și judecată.

Moartea este așa o noapte groaznică pentru păcătos, o groază de celalalt țarm, roade în sufletele lor, casa lor a fost de tot de pe lumea aceasta, în celalalt țarm n'au nici o casă, pentrucă este luată dela ei. Când se apropie moartea, atunci văd și ei poziția disperată, ca și Egiptenii; frică mare vine preste ei și ar vrea să fugă, dar moartea este inexorabilă și îi ajunge.

Și urmarea? Ieste judecata. Atunci îi privește Dumnezeu, care este atotputernic! Ii privește acela care a îndreptat calea lui Israil. Acum trebuie să asculte cuvântul Acesta: **„Nici odată nu v'am cunoscut; depărtați-vă dela mine, voi cei ce lucrați fără-de-lege!** Mateiu 7, 23. Atuncea vine noaptea cea mai groaznică.

IV. In veci vecilor!

Vecnicie! Ce fel de cuvânt! **Cuvânt înfricoșat pentru toți cei nepocăiți!** Fără-de-legea! Noapte! în veci noapte, întunecime, groază, frică, moarte și chin. Nici o schintee de lumină, iubire, pace și bucurie, fără numai frică și groază. Imprejurul lor sunt numai pretinii lor, demoni și satane, cari acum rîd de ei.

O suflete care citești rîndurile aceste, **vino la Iisus**, până încă nu e lumina lui înaintea ta

prea târzie, ca să poți fugi de toate relele aceste. **Astfel dar iubiții mei desăvârșiți mântuirea voastră, cu frică și cu cutremur.** Ep. către Filipeni 2, 12.

De unde vine noaptea aceasta grozavă? Puțin și ușor! Pentru-că iubesc întunecimea și păcatele și faptele cele rele. **O suflete recunoașteți! Fă-te un copil de lumină!** Iisus vrea să lumineze pe toți cari vin la el! Așa cum a stat Israel pe țărmul mării mântuit, așa va sta și poporul lui Dumnezeu acolo sus, liber, cu mirare, cu mulțămire și laudă pentru toată fericire și mântuirea până aici prin toate suferințele.

Dumnezeu să-ți ajute iubite cetitor, să ajungem la olaltă acolo. —ss.

Limba.

Căci în multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acesta *este* bărbat desăvârșit, și poate a-și înfrâna și tot corpul. Iacă cailor punem frânele în guri, ca să ni se supuie; și *printre'insele* întoarcem tot corpul lor. Iacă și corăbiile deși *sânt* atât de mari, și se împing de vânturi iuți, tot se întorc de preamică cârmă încotro voiește cârmaciul, Așa și limba, mic membru este, dar mult se laudă. Iacă puțin foc, și cât de mare materie arde! Și

limba *este* foc, o lume a nedreptăței: așa se află limba între membrele noastre, încât spurcă tot corpul, și aprinde cursul firei, și *este* însa-și aprinsă de focul gheenei. Căci natura tuturor fearelor și a paserilor, și a târtâoarelor, și a peștilor, se domolește, și s'a domolit de oameni. Iar limba nimenea din oameni nu o poate domoli; *este* o neânfrănată răutate, plină de otravă aducătoare de moarte. Cu dînsa bine-cuvântăm pre Dumnezeu și Părintele, și cu dînsa blăstămăm și pre oamenii, cari sunt făcuți după imaginea lui Dumnezeu. Dintr'aceeași gură ese bine-cuvântarea și blăslămul, Frații mei, acestea nu trebuie să fie așa. Au doară izvorul printre' aceeași gură izvorește dulce și amar? Au doară poate, frații mei, smochinul să producă masline? s'au vița de vie smochine? așa nici un izvor nu *poate* face apă sărată și dulce.

Cine *este* înțeleptul și bine-știitorul între voi? să-și a-rete din viața cea bună faptele sale în blândeța înțelepciunii. Dară de aveți zel amar și ceartă în inimile voastre, nu vă laudați, nici mințiți în potriva ade-vărului. Aceasta nu este înțelepciunea, ce se pogorî din sus, ci *este* pământească, simțuală, demonească. Căci unde *este* zelu, *amaru* și ceartă, acolo *este* nerânduiala și tot lucrul rău. Iar înțelepciunea cea de sus întâiu este curată, apoi pacifică, blân-

dă, lesne de convins, plină de milă și de fructe bune, fără părtinire și fără fățăriă. Iar fructul dreptății se seamănă în pace de cătră cei ce fac pace.

Epist. lui Jacob 3, 2—18.

„Prin rănilile sale suntem vindecați“.

În Paris în anul 1536 a fost condamnat la moarte un eretic, print'o chinuire foarte groaznică, prin arderea sa. Înprejurul lui au fost adunați o mulțime mare de oameni, printre cari au fost și oameni de onoare bisericești, cetățeni, soldați și studenți, aceștia toți au luat parte la această groaznică scenă, mai mulți dintre aceștia și-a pus întrebarea că oare de ce a fost acest om pedepsit cu așa o moarte groaznică?

Pentru-că a cetit sft. Scriptură și nu a găsit întrânsa porunca că trebuie să se închine icoanelor, sau chipurilor cioplite, la care mii și mii de oameni se închin și aștept de pe urma lor viitorul lor cel vecinic. El a fost un creștin convins de adevărul Dzeesc, și a putut să stee ca un învingător al evangheliei, în mijlocul flacărăilor ucigătoare, pentru că a fost convins și de cuvintele apostolului Pavel cătră Galateni care sună astfel: «Am fost împreună restignit cu Christos; viu însă nu mai sunt eu,

dar negreșit este viu în mine Christos; iar ceea-ce trăiesc acum în trup trăiesc în credință în al lui Dumnezeu Fiu care m'a iubit și s'a dat pe sine însuși pentru mine» Galatenii 2. 20., ca prin rănilile sale și prin suferința sa să-mi fie mie vindecată situația cea rea a sufletului meu și să fiu mântuit. În mulțimea adunată a fost și un student din Paris, dar născut în Noyon, acesta a avut un cuget bun și să gândea la ereticul condamnat, și la curajul său, el a descoperit în acest eretic o pace nepusă. Cum a putut acesta să fie atât de fericit în mijlocul flacărăilor, de unde aceasta pace? Ereticul a cetit sft. Scriptură. A fost oare acolo pacea cu Dzeu de găsit, după care sufletul lui înseta?

Studentul a început să cetească sft. Scriptură, dar cu durere, nu a putut să găsească pacea sufletului său. Întâiaș dată el a găsit numai o deosebită seriozitate între situația sufletului său și între Dumnezeuul seu cel viu, zile și ceasuri amare au trecut, și tânărul nostru student nu a încetat de a studia cartea lui Dumnezeu. Și iubite cetitor! Dumnezeuul cel adevărat și plin de milă i-a ajutat tânărului cel sincer ca să poată să-și găsească pacea sufletului său cu Dumnezeu și a fost fericit. Iubite cetitor! Vrei și tu să găsești pacea sufletului tău cu Dumnezeu? Atuncea citește

sft. Scriptura ta și caută și vei găsi, pentru că cine caută acela găsește, și cine cere acela va primi și cine va bate aceluia îi se va deschide.

O viață aruncată sau urmările unei creșteri rele!

Intr'un oraș sa întâmplat următoarea nenorocire. Un tânăr în etate de 19 ani și-a tras un glonț de revolver în piept. Cum de sa întâmplat așa ceva? Fie care își va pune întrebarea. Asta este o întâmplare veche care zilnic se întâmplă la tinerețea noastră când de prea tinar încep a face dragoste și părinții nu spun nimica la astfel de lucru. Așa sa întâmplat și cu tânărul nostru, el a făcut cunoștință cu o fată în etate de 16—17 ani și fiindcă această fată ia rămas nesinceră, a luat revolverul și și-a tras un glonț în piept, «și atuncea toate sau isprăvit», spune el. Este adevărat? O suflète înșelat, aceasta este evanghelia sătanei care vrea să te înșele prin astfel de cuvinte că cu moartea toate sau isprăvit. Nu, cu moartea încă nu sau isprăvit toate. Cuvântul lui Dumnezeu spune, că după moarte vine și judecata, și din înaintea ei nu vei putea fugii. Tu vei trebui să-ți dai socoteala că ce-ai făcut tu cu viața ta.

Și tu tată, și tu mamă, și tu vei trebui să-ți dai socoteală

înainte judecății, că cum ți-ai crescut copiii tăi, și cui ți-ai crescut Domnului sau lumii. O ce mizerie mare este cu creșterea copiilor. Mulți părinți nu întreabă că ce viitor au să aibă copiii lor. De multe-ori are o cloșcă mai multă grije de puii ei de cât o mamă de copii ei. Tu, tată și mamă eu îți spun ție, că Dumnezeu va prefinde pe copiii tăi; crește copiii tăi Domnului atuncea vei primi plata ta încă aici pe suprafața pământului. Dar dacă tu vei crește copiii tei pentru lume și pentru hatârul ei, atuncea va fi sfârșitul lor ca la tânărul din întâmplarea noastră, și dacă nu așa desperat, dar de bună seamă, că eternitatea își o va pierde.

K. B.

Predicați Evanghelia la toată creatura.

Marc, 16, 15—16.

Evanghelia este singurul leac Dumnezeesc pentru toate păcatele, mijlocul universal în contra tuturor durerilor a întregii lumi, pentru-că este puterea Dumnezeiască a face pe toți fericiți cari întrânsa cred. Romani 1, 16.

Printre toate afacerile noastre pământeste, cu cari zilnic suntem ocupați, este bine a ne sili a face și bine aproapelui nostru, să purtăm grija lui cea viitoare că ce se va întâmpla cu

el în viitor. Dar grija noastră este de multeori înzădar dacă aproapele nostru nu voinște a fi de păcate mântuit.

Să presupunem că să va afla cineva într'o casă care arde, cine ș'ar bate capul ca să-și facă o petrecere din această, pe câtă vreme aceasta arde? Nu ar fi gândul cel dintâi că cum se facă că aceasta să fie mântuită? Și acuma dacă noi vedem după cum mai toată lumea este moartă în fărădelegile lor și în păcatele lor, ce datorie avem noi ca creștini fiind luminați deja prin duhul cel sfânt? Apostolul Pavel ne spune: «Și va făcut vii pe voi morți fiind prin greșelele și păcatele voastre, în care a-ți umblat oare-când potrivit veacului lumii aceștia, potrivit domnului stăpânirii aerului, spiritului care lucrează în fii neascultării, între cari și noi toți am petrecut oarecând în poftele trupului nostru, făcând voile trupului și ale gândurilor, și eram copii prin fire ai mâinii ca și ceilalți; dar Dumnezeu fiind bogat în milă, pentru multa sa iubire cu care ne-a iubit, și fiind noi morți prin greșelele noastre ne-a făcut vii cu Christos — prin dar sunteți mântuiți — Efeseni 2, 1—5.

În această evanghelie am putea înțelege, că ori și cine care nu se supune iubirei Dumnezeiești, acela este sub pedeapsă a intra în pierderea cea de veci, unde nu va mai ajuta nici o

scuză prin care te vei putea scuza că nu ai avut vreme ați căuta mântuirea și fericirea sufletului teu.

Domnul Iisus a poruncit învățăceilor zicându-le, ducându-vă în toată lumea predicați evanghelia la toată făptura, cine va fi crezut și va fi botezat se va mântui, iar cine nu va fi crezut va fi osândit. Iubite ce-titor, încă nu este târziu, ușa milei încă stă deschisă și pentru tine, grăbește și intră și tu prin ea ca și tu să poți fi fericit cu toți copiii lui Dumnezeu că și ție se predică evanghelia, prin care te poți lupta, lupta cea bună, a mântuirii sufletului tău.

Cuvinte serioase.

Iubire cătră biblie.

Cum au ajuns cuvintele tale, sorbitule-am, și cuvântul tău fost-a mie bucurie și veselie inimii mele! Căci eu mă numesc după numele tău, Iehova, Dumnezeul oștirilor!

Jeremia 15, 16.

Binecuvântarea bibliei.

Să nu se depărteze cartea legii acesteia din gura ta, și să cugeți asupra ei ziua și noaptea, căutând a face tot ce este scris în ea: *că atuncia vei face calea ta prosperă și atuncia vei fi fericit.* Iosua 1, 8.

Înțelepciunea bibliei.

Candela piciorului meu este cuvântul teu, și luminează cărării mele. Psalm 119, 105.

Autoritatea bibliei.

Pentru-că viu este cuvântul lui Dumnezeu și lucrător și mai tăietor decât ori-ce spadă cu două tăisuri și pătrunzând până desparte suflet și spirit, rosturi și măduve, și judecător al gândurilor și gândurilor inimei.

Ep, către Evrei 4, 12.

Abuzul și aruncarea bibliei.

Înțelepții (din lume) sunt rușinați, se spăimântă și sunt prinși, iacă își lăpădără cuvântul lui Iehova.

Ce înțelepciune deci este într'ansii? Ieremea 8, 9.

Folosința dreaptă a bibliei.

Și aceste cuvinte, cari ți le spun astăzi, să le ai în inimă! Și le tipărește în fii tăi și vorbesc despre dănsule, când șezi în casă, și când mergi pe cale, când te culci și când te școli, și să le legi ca semn pe mână-ți, și să-ți fie fruntar între ochii tei; și să le scrie pe uș-ciorii casei tale și pe porțile tale. V. Moisi 6, 9.

Fraților și prietini!

Bine voiți, a ne sprin-jini cu multe abona-mente!

Trimiteți multe adrese, ca să putem trimete la mulți „Buna Vestire“

Biblia întregă

și

Testamentul nou

să poate comanda:

M. Krauss

Nagydisznod 547.

Invitare prietinoasă

la adunarea creș-tinească în

Cisnădie 151

în toată duminică după amiazi la 4 ore